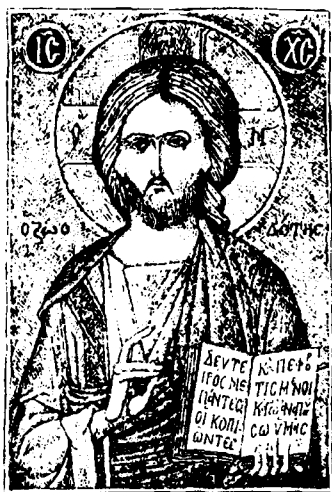

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΚΑΝΤΙΩΤΟΥ

Σταχυολογήματα ἀπό τὰ ἔργα του

*«Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καί
πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς»
(Ματθ. 11, 28).*

Ἐκδόσεις «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»
Σπαρτάκου 6, Συκιές
Τηλ. (2310) 212659 - Fax: 207340
566 26 Θεσσαλονίκη

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
πρ. ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ
Βασ. Γεωργίου 10
531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ
τηλ.: 2385046993, fax: 2385046992

Ἐν Φλωρίνη τῇ 4ῃ Μαΐου 2001

Κύριον
Στυλιανόν Κεμεντζετζίδην
ἐκδόσεις «Ὁρθόδοξος Κυψέλη»
Σπαρτάκου 6 - Συκιές
566 26 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ἀγαπητέ μας κ. Στυλιανέ, Χριστός ἀνέστη!

Ἐλάβομεν μετὰ χαρᾶς τό δέμα μέ τās προσφάτους ἐκδόσεις σας «Ὁ ὁσιος Φιλόθεος τῆς Πάρου» (τεύχη 1 καί 2), «Βίος καί πολιτεία τῆς ὁσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας», ὡς καί τὰ ἐπίκαιρα «Κείμενα Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας», «Ἡ διαστροφή καί ὑποκρισία τοῦ Παπισμοῦ» καί «Εὐπρόσδεκτος ὁ πάπας;», καί εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἰδιαιτέρως εὐχαριστοῦμεν, διότι εἰς τās σελίδας τοῦ τεύχους «Κείμενα Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας» συμπεριελάβετε καί ἡμέτερον ἀπόσπασμα ὑπό τόν τίτλον «Νέα αἵρεσις». Ἐπ' εὐκαιρία συγχαίρομεν διά τήν ἐν γένει προσφοράν τῶν ἐκδόσεών σας εἰς τήν Ἐκκλησίαν μας, εἰς τήν ὀρθόδοξον ἱεραποστολήν, ὡς καί εἰς τήν μαχομένην Ὁρθοδοξίαν μας, ἡ ὁποία τās ἡμέρας αὐτάς εὐρίσκεται ἐπί ποδός πολέμου ἐξ αἰτίας τοῦ πάπα. Ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ καί αἱ εὐχαί τῶν ἁγίων Πατέρων ἐπί τὰ ἔργα καί τούς ἀγῶνας ὑμῶν.

Μετ' ἐγκαρδίων εὐχῶν

† Ὁ.πρ. Φλωρίνης Αὐγουστίνος

Υ.Γ.: Οἰονδήποτε κείμενον ἢ ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ταπεινῆς μας ἀρθρογραφίας κρίνετε ὅτι ἤθελε βοηθήσει εἰς τό οἰκοδομητικόν καί ἱεραποστολικόν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας, ὡς καί εἰς τόν ὁμολογιακόν ἀγῶνα τῆς Ὁρθοδοξίας μας, ἔχετε τήν ἀδειαν καί τήν εὐλογίαν νά τό χρησιμοποιήτε. Δι' ἐμέ τόν γέροντα, ὅστις δέν δύναμαι πλέον νά γράφω καί ὀμιλῶ ἐκτενωῶς, εἶναι τοῦτο χαρά καί ἰκανοποίησις.

Σταχυολογήματα ἀπό τὰ ἔργα τοῦ Ἐπισκόπου πρ. Φλωρίνης ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ*

Ἀπό τό βιβλίον
ΘΑΥΜΑΤΑ

Ἀπό τόν πρόλογον

Σελ. 12: Ἄλλ' ἐμένα ἀπό ὄλα τὰ θαῦματα ἓνα θαῦμα μέ κάνει νά καταπλήσσωμαι, νά θαυμάζω τήν ἄπειρον σοφίαν καί συγκατάβασιν τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπον. Καί τό θαῦμα αὐτό εἶναι, ὅτι ὁ Θεός κατέβη εἰς τήν γῆν, ἔγινεν ἄνθρωπος, ἔπαθε καί ἐσταυρώθη διά νά σώσῃ ἐμέ τόν ἁμαρτωλόν....

Σελ. 14: Καί ἐν φύλλον δένδρου, καί μία σταγών ὕδατος, καί ἐν ἀπειροελάχιστον μόριον ὕλης, ἐγκλείουν θαυμάσια πράγματα....

Τό θαῦμα τῆς ἀγάπης

Σελ. 28: Ὡ ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ! Μέχρι τόν ἄδην κατῆλθε διά νά νικήσῃ τόν θάνατον καί ἀνυψώσῃ τόν ἄνθρωπον.

* Ἡ σταχυολόγησις τῶν ἀποσπασμάτων ἔγινε ἀπό ἀδελφός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης.

Μικρά καί μεγάλα θαύματα

Σελ. 39: ...ἡ ἐκ τῆς καρδίας ἐκδίωξις τῆς ἁμαρτίας, οἰασδήποτε, ἐπαναλαμβάνομεν, ἁμαρτίας, εἶναι –παρατηρεῖ ὁ ἱ. Χρυσόστομος– θαῦμα ἀνώτερον ἀπὸ τὰ θαύματα τῆς ἐκδίωξεως δαιμόνων.

«Ἐάν τὴν ἁμαρτίαν ἐκριζώσης, εἶσαι ἀνώτερος ἐκείνων οἱ ὅποιοι εἶχον τὸ χάρισμα τῆς ἐκδίωξεως μυρίων δαιμόνων» (Ἐ.Π. MIGNE 57, 387).

Ἕνας θαυμάσιος κόσμος

Σελ. 74: Καί τῶν δύο τούτων κόσμων, τοῦ ὑλικοῦ καί τοῦ πνευματικοῦ, ποιητής εἶναι ὁ Θεός. Μὲ μίαν διαφορὰν. Ὅτι εἰς μὲν τὸν ὑλικὸν κόσμον ἐμμέσως ἀποκαλύπτεται ὁ Θεός διὰ μέσου τῶν ποιημάτων, ἐνῶ εἰς τὴν ἀγίαν Γραφήν ὁ Θεός ἀποκαλύπτεται ἀμέσως. Ἀκουεταί ἡ φωνὴ του. Ὅμιλεῖ ὁ ἴδιος. Φανερώνει τὸ θέλημά του. Ἐκτυλίσσει τὸ σχέδιόν του. Μᾶς καλεῖ νὰ τὸν πλησιάσωμεν διὰ νὰ γίνωμεν παιδιὰ του ἠγαπημένα, κληρονόμοι τῆς βασιλείας του, κόσμου ἀπεριγράπτου μεγαλείου.

Τὰ θαύματα τῆς Βίβλου

Σελ. 82: Αἱ λέξεις, αἱ ὁποῖαι ἦσαν γραμμέναι εἰς τὸν μαῦρον πίνακα τῆς ἀνθρωπότητος, αἱ λέξεις ἐνοχῆ, σκότος, ἀπελπισία, θάνατος, ἐσβέσθησαν διὰ τοῦ σπόγγου τοῦ σταυροῦ καί ἀντ' αὐτῶν ἐγράφησαν μέ φωτεινὰ γράμματα αἱ λέξεις ἰλασμός, φῶς, ἐλπίς, χάρις, ζωὴ αἰώνιος.

Σελ. 87: Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, τὸν ὅποιον περιέχει ἡ Βίβλος, εἶναι μυστηριώδης σπόρος, ὁ ὅποιος κάνει νὰ ἀνθίξῃ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ πιστοῦ ὁ παράδεισος τοῦ Θεοῦ.

Τὸ ἀρχικὸν θαῦμα

Σελ. 94-95: Νοῦς ὑψιστος ἐποίησε τὴν ὕλην καί διε-

μόρφωσεν αὐτὴν εἰς κάλλος ἀμήχανον καί ἀπερίγραπτον. Διὰ ν' ἀναφέρωμεν ἀσθενὲς παράδειγμα, ὅπως μὲ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου πιέζει τις ἠλεκτρικὸν κομβίον καί ἀμέσως ἀνάπτει φῶς, οὕτω καί ὁ Θεός, ἡ ὑπερτάτη δύναμις καί σοφία, μὲ τὴν μεγαλυτέραν εὐκολίαν τὴν ὁποῖαν θὰ ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ τις, ἢ μᾶλλον μὲ ἀφάνταστον εὐκολίαν, ἐδημιούργησε τὴν ὕλην, κατεσκεύασε καί ἤναψε τὸν πολυέλεον τῶν φώτων, τὴν πλημμύραν τοῦ φωτός, τοὺς ἀναριθμήτους ἀστέρας, οἱ ὅποιοι στροβιλίζονται εἰς τὸ ἀχανές.

Τὸ συνεχές θαῦμα

Σελ. 108-109: Παρατηρήσατε τὰ ἔντομα. Ἴδετε τὸν μῆρμηκα. Δέν ζῆ μόνος, ἀλλὰ ζῆ μὲ ἄλλους, συγκροτεῖ κράτος ὀλόκληρον, διατρυπᾷ τὸν φλοιὸν τῆς γῆς, κατασκευάζει ὑπόγεια διαμερίσματα, ἀποθηκεύει τροφάς, πειθαρχεῖ εἰς ἀρχάς, στρατεύεται κατὰ τῶν ἐχθρῶν, μάχεται καί πίπτει ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Ἐργατικώτερος αὐτοῦ οὐδεὶς. Ἴδετε τὴν μέλισσαν. Καί αὐτὴ δέν ζῆ μόνηρη βίον. Σχηματίζει σμήνος, κατοικεῖ εἰς κυψέλας, πειθαρχεῖ εἰς τὴν βασιλίссαν, ἀγαπᾷ τὴν ἐργασίαν, τιμωρεῖ τοὺς κηφήνας, συλλέγει τὸ νέκταρ τῶν ἀνθέων, κατασκευάζει κηρήθρας γεωμετρικῆς τελειότητος, εἰς τὰς ὁποίας ἐναποθέτει τὸ γλυκύτατον μέλι. Ἴδετε τὸν μεταξοσκώληκα, πῶς τρέφεται, πῶς αὐξάνει, πῶς κλείεται τέλος ἐντὸς τοῦ κουκουλίου του, ὡς ἐντὸς φερέτρου, καί πῶς, ἀνοίγων τὸν τάφον του, ἐξέρχεται μία ὄραισιότι χρυσαλλίς, ψάλλουσα καί αὐτὴ μὲ τὸν ἰδικὸν της τροπὸν τὴν ἀνάστασιν τῆς φύσεως, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ καί τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν.

Τὸ ἀνθρώπινο σῶμα

Σελ. 121: Ἐάν τὸ σῶμα ἐνός νεκροῦ ἀνθρώπου ζυγίζοντας 65 κιλά ὀδηγηθῇ εἰς τὸ χημεῖον καί γίνῃ ἀνάλυ-

σις τῶν στοιχείων, ἐκ τῶν ὁποίων συνίσταται, ὁ χημικός θά μᾶς εἶπη, ὅτι τό σῶμα αὐτό περιέχει τά ἐξῆς συστατικά. Ὑδωρ 45 κιλά. Λίπος τόσον, ὅσον χρειάζεται διά νά κατασκευασθοῦν 7 τεμάχια σάπωνος. Ἀνθρακα τόσον, ὅσος χρειάζεται διά νά κατασκευασθοῦν 9.000 μολύβια. Φόσφορον τόσον, ὅσος χρειάζεται διά νά κατασκευασθοῦν 2.200 σπίρτα. Μαγνήσιον διά μίαν δόσιν καθαρτικοῦ. Σίδηρον διά τήν κατασκευήν ἑνός καρφιοῦ. Καί ἄσβεστον διά ν' ἄσβεστωθῆ ὁ τοῖχος ἑνός μικροῦ δωματίου.

Σελ. 123: Ἐξέλεξε τό εὐτελέστερον, τό χῶμα, διά νά κατασκευάσῃ ἐξ αὐτοῦ τό ἀνθρώπινον σῶμα. Καί τοῦτο ὄχι ἀσκόπως. Ὡς φιλοσοφεῖ ὁ Γρηγόριος Νύσσης, ἡ θεά καί μόνον τῆς γῆς, ἐκ τῆς ὁποίας προῆλθε τό ἀνθρώπινον σῶμα, ἀρκεῖ διά νά διδάξῃ τήν ματαιότητα τῆς ἐπιγείου ζωῆς.

Σελ. 124-125: Τό χῶμα διά σοφῆς καί ἀρρήτου ἐνεργείας τοῦ Δημιουργοῦ ἐγινε σάρξ, μύες, ὀστά, μυελός, νεῦρα, φλέβες καί ἀρτηρίαι, ὄργανα εὐγενῆ καί πολύτιμα, ὡς ὀφθαλμοί, ὠτα, πνεύμονες, νεφροί, σπλήν, ἥπαρ, ἀδένες, καρδιά, ἐγκέφαλος, καί τά μικρότερα ὄλων, ἴνες καί τριχοειδῆ ἀγγεῖα.

Σελ. 127: Εἶναι ἐν πρώτοις τό σῶμα μία αὐτόματος μηχανή. Τό ὠρολόγιόν σου, ἂν δέν θέλῃς νά σταματήσῃ, πρέπει νά τό κουρδίξῃς κατά διαστήματα. Ἄλλ' ἡ μηχανή, ἡ ὁποία λέγεται σῶμα, ἔχει κουρδισθῆ ἅπαξ ὑπό τοῦ Δημιουργοῦ (τό μυστικόν κλειδίον τό κατέχει Ἐκεῖνος μόνον) καί ἐργάζεται συνεχῶς καί ἀδιαλείπτως, ἡμέραν καί νύκτα, ἕως ὅτου ἔλθῃ ἡ ὥρα τοῦ θανάτου.

Σελ. 130: Ἐξ ὄλων τῶν ζώων μόνον ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὀρθοβάμων. Ὁ πίθηκος, ἀπό τόν ὁποῖον ἠθέλησαν μερικοί ἀνόητοι τήν καταγωγήν μας, περιπατεῖ κανονικῶς μέ τά τέσσαρα. Ὅσάκις δέ ἀναγκασθῆ νά βαδίσῃ

ὄρθιος, μετά πόσης δυσκολίας πράττει τοῦτο! Ἀντιθέτως ὁ ἄνθρωπος βαδίζει ὄρθιος. Μετά μεγίστης δέ δυσκολίας κινεῖται ὁσάκις ἀναγκασθῆ νά βαδίσῃ χρησιμοποιοῦν καί τάς χεῖρας ὡς πόδας. Ἡ ὀρθή στάσις εἶναι ἡ κανονική του. Ἡ κεφαλή του στηρίζεται ὀρθίως ἐπί τοῦ τραχήλου. Διατί; Ἡ τοιαύτη στάσις τοῦ ἀνθρώπινου σώματος δέν εἶναι ἄσκοπος. Εἶναι καί αὐτή ἐνδεικτική τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ διά τόν ὁποῖον ἐπλάσθη ὁ ἄνθρωπος. Ὡς δεικνύει δέ καί ἡ ἐτυμολογία τῆς ἐλληνικῆς λέξεως ἄνθρωπος (ἐκ τοῦ ἄνω θρώσκειν), τό δημιούργημα τοῦτο πρέπει νά βλέπῃ καί νά τείνῃ πρός τά ἄνω, πρός τά μεγάλα καί ὑψηλά.

Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου

Σελ. 143: Συγγενεῦομεν μέ τόν Θεόν, τοῦ ὁποίου καί γένος ἐσμέν, ἐν τῷ ὁποίῳ καί ζῶμεν καί κινούμεθα καί ἐσμέν, καί πρός τόν ὁποῖον καί κατευθυνόμεθα. ...Μικρόθεος γίνεται ὁ ἄνθρωπος, καί προκαλεῖ τό θάμβος τοῦ ἀγγελικοῦ κόσμου.

Ὑπηρεῖται τοῦ θαύματος

Σελ. 155: Ἐχει πᾶς ἄνθρωπος λάβει παρά τοῦ Θεοῦ λογικόν, συνειδησιν καί ἐλευθέραν βούλησιν. Ταῦτα συνιστοῦν τό «κατ' εἰκόνα». Ἐάν κἀνη δέ καλήν χρῆσιν αὐτῶν τῶν προσόντων, θά προοδεύσῃ τότε ἐκ τοῦ ἀτελεστεροῦ πρός τό τελειότερον, πρός τήν ἀρετήν, καί οὕτω θ' ἀποκτήσῃ καί τό «καθ' ὁμοίωσιν». Θά γίνῃ ὁμοιος μέ τόν Θεόν.

Σελ. 158: Ὑπηρεῖται λοιπόν τῶν θαυμάτων τοῦ Θεοῦ ἄγγελοι καί ἄνθρωποι. Καί μόνον ἄγγελοι καί ἄνθρωποι; Καί αὐτά ἀκόμη τά ζῶα. ...μία ὄνος ἐλάλησε καί ἐσωφρόνισε τόν παρεκτραπέντα προφήτην Βαλαάμ.

Θαυμαστόν ἔργαστήριον

Σελ. 215: Ἡ Ἐκκλησία παράγει ἁγίους. Μόνον αὐτὴ παράγει ἁγίους. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς, νὰ παράγῃ ἁγίους. Ἡ ἐπιστήμη καλλιεργεῖ τὴν γνῶσιν. Ἀλλὰ τὴν ἁγιότητα, ἣ ὁποία κάνει τὸν ἄνθρωπον νὰ πλησιάσῃ πρὸς τὸν Θεόν, καλλιεργεῖ μόνον ἡ Ἐκκλησία.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος

Σελ. 268: Ἡ Ἑλλάς προσέφερον εἰς τὸν Χριστὸν τὸ αἷμα μυριάδων τέκνων τῆς, μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν τῆς νέας πίστεως. Κανένα ἄλλο ἔθνος δὲν προσέφερε τόσον αἷμα εἰς τὸν χριστιανισμὸν ὅσον ἡ Ἑλλάς. Μὲ τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων ἐποτίσθη τὸ δένδρον τοῦ χριστιανισμοῦ. Αὐτὴ εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ὑπηρεσία, αὐτὴ εἶναι ἡ μεγαλυτέρα δόξα τῆς Ἑλλάδος, δόξα ὑπερβαίνουσα τὴν δόξαν μυριάδων Παρθενῶνων.

ΕΝ ΤΟΥΤῳ ΝΙΚΑ

